

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«20» грудня 2023 року

Старший слідчий 3-го відділу (документування злочинів проти миру, людяності та ознак геноциду) управління документування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України полковник поліції Вандіна Наталія Юріївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 1202300000001671 від 07.09.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИЛА:

Каліновича Дмитра Андрійовича, 14.02.1999 року народження, громадянина Російської Федерації, місце народження Приморський край, Хорольський район, с. Хороль, зареєстрований за адресою: Приморський край, Хорольський район, вулиця Комсомольська, будинок 6, квартира 16.

про те, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 Кримінального кодексу України – тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами

ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України.

07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку

300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Далі, ЗС РФ та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, почали рух у напрямку міста Києва.

27.02.2022 ЗС РФ та інші військові формування РФ, продовжуючи рух у напрямку міста Києва, зайняли позиції на території Вишгородського району Київської області, зокрема, в селі Козаровичі Димерської територіальної громади.

Одним з військових підрозділів ЗС РФ, які окупували село Козаровичі Димерської територіальної громади, Вишгородського району, Київської області була четверта десантно-штурмова рота другого батальйону 83 окремої десантно-штурмової бригади Східного військового округу (військова частина №71289).

Згідно із положеннями Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, до серйозних порушень міжнародного права, відносяться умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження та інше визначене цією Конвенцією.

Стаття 27 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, визначає, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами,

причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників (стаття 29 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949).

Також, згідно статті 32 вказаної Конвенції, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно статті 147 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, заборонено вбивство, тортури або нелюдяне поводження.

Крім того, відповідно до ст. ст. 50, 51 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що застосовується до захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 цивільне населення складається з усіх осіб, які є цивільними особами. Цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи, не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Відповідно до ст. 57 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що застосовується до захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. Щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи: а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункту 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено; а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати.

Також, згідно ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, встановлено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії,

незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: 1) вбивство; 2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; 3) тілесні покарання; 4) каліцтво.

Окрім того, згідно з п. а) ч. 3 ст. 85 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу розглядаються як серйозні порушення цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

У свою чергу громадянин Російської Федерації Калінович Дмитро Андрійович, 14.02.1999 р.н., будучи військовослужбовцем ЗС РФ, а саме четвертої десантно-штурмової роти другого батальйону 83 окремої десантно-штурмової бригади Східного військового округу (військова частина №71289), приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території с. Козаровичі, Вишгородського району, Київської області у період з 24.02.2022 по 31.03.2022, а тому відповідно до ст. 43 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що застосовується до захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, мав статус комбатанта.

Так, 08 березня 2022 року в другій половині дня, (точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) Калінович Д.А., разом з військовослужбовцем четвертої десантно-штурмової роти другого батальйону 83 окремої десантно-штурмової бригади Східного військового округу ЗС РФ (військова частина №71289) [REDACTED] року народження, перебуваючи на території села Козаровичі Вишгородського району Київської області, на виконання наказу (команди) тимчасово виконувача обов'язків командира четвертої десантно-штурмової роти другого батальйону 83 окремої десантно-штурмової бригади Східного військового округу ЗС РФ (військова частина №71289), заступили на патрулювання території, прилеглої до вулиці Соборна, села Козаровичі Вишгородського району Київської області, біля території господарських приміщень. Перед відпрацюванням маршруту розподілили зони контролю територій, відповідно до якого Калінович Д.А. відпрацьовував праву сторону, на якій знаходились господарські приміщення, [REDACTED] ліву сторону від ферми по вул. Соборна, с. Козаровичі Вишгородського району Київської області.

8 березня 2022 року в другій половині дня, (точного часу досудовим розслідуванням не встановлено), [REDACTED] року народження, проживаючи та виконуючи господарські роботи по догляду за тваринами на господарській території що розташована біля вулиці Соборна, села Козаровичі Вишгородського району Київської області, вийшов з приміщення ферми, без вогнепальної зброї, у цивільному одязі, при цьому не

вчиняючи жодних дій, які могли би свідчити про його участь у збройному конфлікті.

В цей час в Каліновича Дмитра Андрійовича, 14.02.1999 року народження, який є військовослужбовцем ЗС РФ, а саме другого батальйону четвертої десантно-штурмової роти 83 окремої десантно-штурмової бригади Східного військового округу (військова частина №71289) виник умисел на жорстоке поводження з громадянами України з числа цивільного населення, що не брали участі у бойових діях, та будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в договірних положеннях міжнародного гуманітарного права, побачив цивільного громадянина України - [REDACTED].

Реалізуючи свій злочинний умисел, Калінович Дмитро Андрійович, без попередження, не повідомляючи про свій намір, направлений на жорстоке поводження з громадянами України з числа цивільного населення іншому військовослужбовцю, який одночасно здійснював з ним патрулювання - [REDACTED], в порушення норм міжнародного гуманітарного права, а саме вимог ст. ст. 27, 31, 32, 147 Женевської Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, без будь-якого попередження, застосував вогнепальну автоматичну зброю АК-74СУ калібру 5*45 мм, а саме здійснив постріл у потерпілого [REDACTED], чим завдав останньому тілесні ушкодження у вигляді наскрізного вогнепального поранення стегна правої ноги.

Будучи пораненим, [REDACTED] перемістився до середини ферми з вогнепальним пораненням, при цьому Калінович Д.А. залишив у небезпеці [REDACTED], не надавши йому медичну допомогу.

Таким чином, Калінович Д.А., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням.

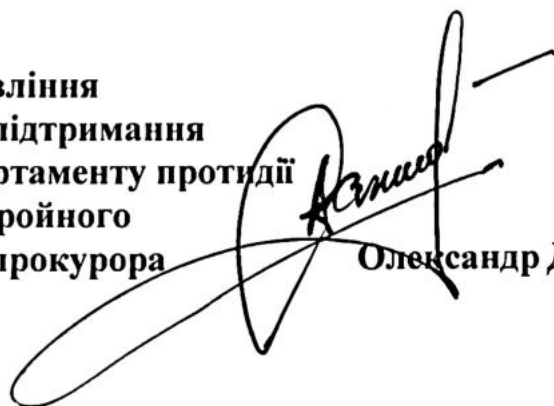
Старший слідчий в ОВС
Головного слідчого управління
Національної поліції України
полковник поліції

Наталія ВАНДИНА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор третього відділу управління
процесуального керівництва та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту протидії
злочинам, вчиненим в умовах збройного
конфлікту, Офісу Генерального прокурора

Олександр ДАХНО

На підставі ст. ст. 42, 277 КПК України **Каліновичу Д.А.**, роз'ясненні його права як підозрюваного, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний, обвинувачений має право в порядку, визначеному КПК України, укласти угоду про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим або угоду про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені, роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний: _____ Калінович Д.А.

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 20__ року.

Письмове повідомлення про підозру вручила:

Старший слідчий в ОВС

Головного слідчого управління

Національної поліції України

полковник поліції

Наталія ВАНДИНА